

متن پرسش

سلام استاد: تشکر از این که وقتتون رو به پاسخ سوال‌ها اختصاص میدید. بعد از جلسه اخیر شما در مورد بانو امین، یه سوال بسیار جدی مطرح شده که چه طور بانو امین در تفکر شما پیدا میشه در حالی که هیچ جای دیگری این بانو امین دیده نمیشه و خیلی خوش حالیم که شما عظمت ایشون را متذکر میشید. میشه کمی بیش‌تر از این بنیان فکری بفرمایید؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: «ای بسا شاعر که بعد از مرگ زاد». در نگاه هرمنوتیکی که نظر به تاریخی است که از دیروز تا اکنون و فردا، ما را در بر گرفته؛ اندیشیدن و اندیشه اقتضاء می‌کند که با نگاه هرمنوتیکی در دیروز اصیل خود حاضر باشیم تا در اکنون و فردای خود به صورت حضوری حاضر گردیم و راز نظر به بانو امین بر این اساس است. و در این رابطه در سال‌های گذشته عرایضی شده <https://lobolmizan.ir/search?search=%D8%A8%D8%A7%D9%86%D9%88%20%D8%A7%D9%85%DB%AC%D9%86&tab=sounds> و [http://cdn.lobolmizan.ir/uploads/old/media/J2B_Banoo_Amin_1_\(Negahe_herme_notik_be_banoo_amin\)_lobolmizan\[H\].mp3](http://cdn.lobolmizan.ir/uploads/old/media/J2B_Banoo_Amin_1_(Negahe_herme_notik_be_banoo_amin)_lobolmizan[H].mp3) اتفاقاً در آخرین جلسه که رفقا در رابطه با نظر به کتاب «نفحات الرحمانیه» داشتند https://eitaa.com/ziafat_andishe/1438 نکاتی مطرح شد که انسان احساس می‌کند حقیقتاً آن جلسه مصداق روشنی از نگاه هرمنوتیکی به آن اثر نفیس بود. پیشنهاد می‌شود آن جلسه با دقت و بیش از یکبار مدّ نظر قرار گیرد تا معلوم شود چگونه می‌توان حتی از یک جمله آن بانوی بزرگ، روحی را احساس کرد که حکایتی دارد. خدا را شکر که رفقا به چنین امری ورود کرده‌اند. موفق باشید